

Sygn. akt VI Gz 220/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Andrzej Borucki**

Sędziowie: **SSO Anna Harmata**

SSO Beata Hass-Kloc (spr.)

Protokolant: asyst. sędziego Natalia Oślizło-Doskocz

po rozpoznaniu w dniu 25 sierpnia 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: **K. B., S. B.**

z udziałem: **A. Z.**

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko wspólnikowi spółki jawnej

na skutek zażalenia wnioskodawców K. B. i S. B. na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 23 kwietnia 2015 r., sygn. akt V GCo 22/15

postanawia: oddalić zażalenie.

SSO Anna Harmata SSO Andrzej Borucki SSO Beata Hass-Kloc

UZASADNIENIE

Wnioskiem złożonym w sprawie wnioskodawcy K. B. i S. B. wnieśli o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przez Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu V Wydział Gospodarczy dnia 26 września 2005 r. sygn. akt V GNc upr. (...) z uwzględnieniem postanowienia z dnia 21 lutego 2013 r. sygn. akt V GCo 133/12 również przeciwko A. Z. - wspólnikowi spółki jawnej Firma (...), A. Z. Sp. J. w S.. W uzasadnieniu podali, że egzekucja prowadzona wobec ww. spółki okazała się bezskuteczna dlatego też zasadnym jest nadanie klauzuli wykonalności również przeciwko wspólnikowi spółki.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu V Wydział Gospodarczy oddalił wniosek. W uzasadnieniu Sąd ten przywołując treść i wykładnię art. 778¹ k.p.c. wskazał, że wnioskodawcy nie wykazali zasadniczej przesłanki uzasadniającej wniosek o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko wspólnikowi spółki jawnej tj. bezskuteczności egzekucji prowadzonej przeciwko spółce. Sąd Rejonowy wskazał, że z przedłożonej przez wnioskodawców kopii postanowienia komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego prowadzonego wobec spółki wynika, że postępowanie to umorzono zarówno z powodu bezskuteczności egzekucji jak również z uwagi na nie złożenie przez wierzyciela w wymaganym terminie stosownych wniosków co do dalszego postępowania w toku egzekucji. W ocenie Sądu I instancji wskazany dokument nie stanowi dowodu na okoliczność, iż wierzyciel w toku powyższego postępowania powziął wszelkie możliwe sposoby wyegzekwowania od dłużnika należnych mu kwot. Sąd ten dodał również, że analiza akt komorniczych w tym zakresie przez Sąd nie była możliwa, albowiem w odpowiedzi na

wezwanie Sądu do przesłania akt komorniczych (...), Komornik pismem z daty 14.04.2015 r. oświadczył Sądowi, że akta zostały przesłane do składnicy akt komorniczych w roku 2009 i po pięcioletnim okresie składowania wybrakowane. W konkluzji Sąd Rejonowy wskazał, że wnioskodawcy nie wykazali, że spółka nie prowadzi działalności czy też, że wierzyciele nie mają możliwości odzyskania od spółki jakichkolwiek należności.

Wnioskodawcy w zażaleniu na powyższe postanowienie wnieśli o jego zmianę poprzez nadanie klauzuli wykonalności przeciwko A. Z., ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Nadto na etapie postępowania zażaleniowego wnieśli o przeprowadzenie dowodu z akt sprawy prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu V Wydział Gospodarczy sygn. akt V GCo 179/13 w postaci załączonych do wniosku załączników oraz sentencji postanowienia na okoliczność całkowitej niewypłacalności spółki Firma (...), A. Z. Sp. J. w S..

W uzasadnieniu wskazali, że prawomocne postanowienie komornika o umorzeniu egzekucji jest dokumentem urzędowym z którym łączy się domniemanie bezskuteczności egzekucji, powołując się w tym zakresie na stanowisko orzecznictwa. Dalej podali, że jeżeli Sąd Rejonowy powziął wątpliwości co do powyższego, to w ich ocenie winien wezwać wnioskodawców do wykazania bezskuteczności egzekucji za pomocą dodatkowych dokumentów. Wniosek dowodowy złożony na etapie postępowania zażaleniowego o przeprowadzenie dowodu z dokumentów zalegających w aktach ww. sprawy uzasadnili okolicznością, iż o konieczności jego powołania dowiedzieli się dopiero z uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie zauważyć należy, że Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia i uzasadnienie prawne zawarte w zaskarżonym orzeczeniu. Sąd Rejonowy w sposób wszechstronny i pełny odniósł się do przedmiotowego wniosku.

Zgodnie z art. 778¹ k.p.c. tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przeciwko spółce jawnej, spółce partnerskiej, spółce komandytowej lub spółce komandytowo-akcyjnej sąd nadaje klauzulę wykonalności przeciwko wspólnikowi ponoszącemu odpowiedzialność bez ograniczenia całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki, jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, jak również wtedy, gdy jest oczywiste, że egzekucja ta będzie bezskuteczna. W ocenie Sądu Okręgowego podkreślenia wymaga, iż warunkiem nadania tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przeciwko spółce jawnej klauzuli wykonalności przeciwko wspólnikowi tej spółki, jest bezskuteczność egzekucji przeciwko spółce. Zaś ciężar udowodnienia tej okoliczności spoczywa na wierzycielu. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, nie można bowiem uzyskać tytułu wykonawczego i prowadzić egzekucji przed wykazaniem bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce. Wierzyciel musi podjąć próbę zaspokojenia się z majątku spółki, a dopiero gdy okaże się to nieskuteczne, może skierować egzekucję do majątku osobistego wspólników. Zatem w przypadku, gdy wierzyciel nie dysponuje tytułem egzekucyjnym przeciwko wspólnikowi spółki jawnej może ubiegać się bezpośrednio o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko wspólnikowi na podstawie art. 778¹ k.c., który został zharmonizowany z przepisami k.s.h.; ale dopiero, gdy posiada tytuł egzekucyjny przeciwko spółce i wykaże bezskuteczność egzekucji (wyrok SA w Gdańsku z dnia 28 marca 2014 r., I ACa 752/13 LEX nr 1483711). Przy czym podstawowym dowodem wskazującym na bezskuteczność czynności egzekucyjnych prowadzonych z majątku osobowych spółek prawa handlowego jest prawomocne postanowienie komornika stwierdzające bezskuteczność prowadzonego postępowania egzekucyjnego oraz wniosek egzekucyjny. Innym dokumentem, który uzasadniałby uwzględnienie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności jest protokół sporządzony w postępowaniu o wyjawienie majątku, zawierający oświadczenie osób uprawnionych do reprezentacji spółki, co do posiadanych składników majątkowych. Koniecznym jest zatem przedłożenie przez wierzyciela dokumentów wskazujących, jakiego rodzaju czynności egzekucyjne były podejmowane, w celu ustalenia, czy egzekucja prowadzona była ze wszystkich składników majątkowych spółki, pod rygorem oddalenia wniosku.

Na gruncie rozpoznawanego przypadku, dokumenty przedłożone przez wnioskodawców wraz z wnioskiem nie dowodzą faktu, iż wierzyciel w toku postępowania egzekucyjnego podjął wszelkie możliwe czynności

aby wyegzekwować należność od dłużnej spółki. Wprawdzie skarżący przedstawił postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, niemniej jednak z powyższego wynika jedynie, że prowadzone postępowanie umorzono na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. w wyniku stwierdzenia, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych. Wierzyciel w przedmiotowym postępowaniu nie wskazał z jakich składników majątku dłużnika prowadzona była egzekucja poprzestając jedynie na przedłożeniu postanowienia komornika o umorzeniu postępowania, co nie jest równoznaczne z wykazaniem braku składników majątkowych które pozwoliłyby na zaspokojenie roszczeń wierzyciela. W takiej sytuacji, nie sposób uznać, iż przesłanka bezskuteczności egzekucji została wykazana. W ocenie Sądu Okręgowego brak wykazania przez wnioskodawców iż spółka nie ma majątku z którego wierzyciel mógłby uzyskać zaspokojenie swojej należności powoduje, iż przedwczesnym byłoby kierowanie egzekucji do majątku osobistego wspólnika spółki jawnej ponoszącego odpowiedzialność bez ograniczenia całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki. Nadto wskazać należy, iż dowody zawnioskowane przez skarżących dopiero na etapie postępowania zażaleniowego, jako dowody spóźnione (art. 381 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.) zostały przez Sąd II instancji pominięte, gdyż jak już podniesiono wyżej winny być przedłożone z wnioskiem jako wykazanie bezskuteczności egzekucji wobec spółki w rozumieniu obowiązku wynikającego z art. 778¹ kpc.

Rozstrzygnięcie Sądu I instancji odpowiada zatem prawu.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy zgodnie z art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak na wstępie.

(...)

Sygn. akt VI Gz 220/15

ZARZĄDZENIE

1. (...)

- (...)
- (...)
- (...)

2. (...)